

պատահեցաւ: Տէս որդի, տես, ինչ տեղ
էի զօրութիւնս՝ իշխանութիւնս փորձում:
Հայոց մէջը, որք ոտնի տակը մնացած էս
խառնրկութիւնը ժամանակումը՝ պարտաւոր
էին կատարել անիրաւ՝ որքան և լինելը՝
հրամանս: Արդարեւ եթէ ողջ զիւզը երկը
էի տուել, որդիմէլիքը տեղ չունէին ին-
ձանէ զանգաւելոյ:

Միւս օրը առաւօտեան սուրբ Աստու-
վկայի վանից զլեւաւոր վարդապետներէն
մինը քանի մի ոչխարով և ողջ ողջ կա-
քաններով ներկայացաւ ինձ հրաւիրել
տանել վանքը տեսանելոյ համար: Առօ-
րութիւն է եղած նրանց՝ ամենայն երեւելի
անցկացողաց հրաւիրելը: Այս հիմի շատ
ցանկացայ զնայր, բայց որովհետեւ Աս-
տիջեան ամենայն պատրաստութիւնները
տեսնուած էր ինձ ընդունելոյ համար, նը-
մանապէս և մարդ էր եկած և լուր բերած՝
օր և ժամանակ նշանակած, վասն որոյ նե-
րումն խնդրեցի վարդապետէն և խօստա-
ցայ՝ վերապահապէս կատարել նորա խնդ-
րիքը:

(Ծ-Բ-Ն-ԷԷ)

ԳԱՂԱՅՏ ՇԲԵՄԱԶԱՆԿԱՆ:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԻՐԱՒՈՒՆԻ ՀՈՏԱՌՈՒԹԵԱՆ:

Պատարան Լեւոնի Լազարոս-Բեան ԴԷ:

Խեղճ մարդ մի հարուստ՝ բայց ազատ
վաճառականի մը մեծածախ տան մօտ կը
բնակէր: Նորա հիւզը կամ բնակարանը
խիտ քիչ հողի հետ միացած էր. վասն

զիւ հողմոյ ընթացքը փոխուելուն պէս՝ մեր
խեղճ մարդն ալ իւր տեղը փոխելով՝ բը-
նակարանը հարուստ դրացւոյ կողմէն փը-
շած հողմոյն հանդէպը կգետնէր: Այս-
պէս յաճախ կրկնուած տեղափոխութիւնը
վերջապէս զայրացուց վաճառականը, որ
կանչել տուաւ թշուառականին և հար-
ցուց հիւզին շարունակ տեղափոխութեան
պատճառը:

— Տեղափոխութեանս պատճառը, պա-
տասխանեց աղքատ մարդը, ուրիշ բան
չէ, բայց եթէ խոհանոցէդ բուրած հոտե-
րուն անչափ անուշութիւնը՝ վասն զի ես
որ խիտ քիչ կուտեմ, մտածեցի թէ այդ
իմ սակաւախորտիկ կերակուրը կարող
եմ համեմել բնակարանէդ դուրս կած ա-
խորժահամ՝ զօրոշխներով:

— Աւերմն, կրկնեց հարուստը, զու-
կերպով մի իմ ծախքովս ցարդ ապրած ես
և ինձ պարտական եղած ես պարտքդ պի-
տի հատուցանես, ապա թէ ոչ՝ օրինաց
կրողքեմ, որ զքեզ կգատապարտէ ինձ
գերի լինելու:

Խեղճ սովալուրը ծիծաղեցաւ միայն այս
տեսակ սպառնալեաց վերայ, լաւ համո-
զուած լինելով իւր կարծ խելքովը, որ խո-
հանոցներէն եղած հոտն ալ զաշտի ծաղ-
կանց հոտի նման բան մի է, կամ արեւո-
ծառաղայթներուն և կամ շնչառութեան
պէս, որոնք ամենայն մարդոյ ընդհանուր
ժառանգութեան մէկ մասը կկազմեն: Սա-
կայն հարուստը այդպէս չէր մտածիր.
նա քաշեց իւր դրացին մերձակայ դատա-
ւորին առջեւ և յայանեց իւր պահանջը:

Այս երկրին դատաւորները չեն կա-
րող պարծիլ կատարեալ անշահասիրու-
թեամբ, ասողներ ևս կան, որ կաշառափ-

լուծեան հակամեջ եմ և այս այն երկիրն է, յորում ամեն տեղերէն աւելի հզօրին իրաւունքը արդար համարուած է. ուստի ի՞նչ զարմանք, որ դատաւորը վաճառականին յարուցած պահանջը արդարացի համարելով՝ խեղճ հոտառուն դատաւարտեց կամ զումար մի տուգանել և կամ հարստին դերի դառնալ:

Արեւաբերեակայել խեղճ մարդուն վիշտը՝ երբ յանկարծ իւր մէկ հատիկ հարբստութենէն զրկուեցաւ, որ էր ազատութիւնը: Բարեբաղդարար յաջող դէպքէ մը օգուտ քաղելով՝ կարողացաւ թագաւորին ոտքն իյնալ և մի առ մի պատմել նմա իւր զխէն անցածը՝ շահելով նորա համակրութիւնը:

Թագաւորը, որ՝ ինչպէս պիտի տեսնեմք՝ իրաւամբ կպարծէր իւր արդարութեամբն ու անկողմնասիրութեամբը, տէրն ու զերին առջևը կանչել տուաւ և ասաց վաճառականին:

— «Վիտեմ՝ որ այս մարդը քեզ տրուած են, որ և կանոնաւոր դատաստանի զօրութեամբ քո զերին կհամարուի. բայց որովհետեւ ես համակրութիւն մի կզգամ՝ դէպ ի նա, զին մը կտրէ ինձ ծախելու համար, և ես կհրամայեմ իսկոյն քեզ այդ զինը վճարել:

Եղահ վաճառականը յանկարծադէպ շահու մը հոտն առնելով՝ առանց շփոթելու սաստիկ բարձր զին նշանակեց. իսկ թագաւորը առանց յօնքերը քոստելու հրամայեց ասելով.

— «Բերէք օթոցը և վերան համրեցէք այս մարդոյ պահանջած զումարը զերւոյն ազատութեանը համար:

Թագաւորին հրամանը իսկ և իսկ կատարեցաւ, և երբ բոլոր զումարը ղիզուելով՝ վաճառականը ազահարար ձեռքերը երկնցուց՝ որ վերցնէ,

— «Վաղրէ, զոռաց թագաւորը, այս մարդը բաւականացած էր միայն կերակուրներդ հոտոտելով, այս զումարը նորա փրկականաց զինն է, տեղն է որ զու ևս զայն միայն տեսնելով կշտանաս:

Վամպոճայի ժողովուրդը սիրով լսեց այս դատաստանը, որոյ վերայ ցարդ ևս կծիծաղէ:

ՅԱՆԱՐՀԱՔԻՏԱԿ ԼՐԱԳՔԷՆ ՊԱՐԴԻԱՅԵՐԵՐ
ԹԱՐԳՄ. ՀԱՅԿՈՐԴԻ.

ԳԱՐՈՒՆ ՊԱՆԴԻՍԻՆ.

Աջ կողմն Մասիս՝ ծախս Արագած
Զիւնտիայլ զլուխներն արեւուն պարզած՝
Կողջունեն վսեմ՝ զարունն ծաղկալից,
Թռչնոց դայլայլիկ նոցա ծայնակից
Կհնչեցընեն զեթերս հայրենեաց,
Շնորհացդ երգարան վննելով՝ Աստուած: . . .

Պարտիզիս ծառեր, պտկած քողքոջած՝
Պայծառ արեգին կընդունին զհամբոյր,
Պտղատուն և՛ անպտուղ նոր կեանք ոտացած
Զեփիւռին խառնած իւրեանց անոյշ բոյր՝
Կենսատու Տիրոջ կըլնան խնկարկու,
Որ զարուն փոխեց զմեռն անարկու:

Կանաչազարդ քօղ երեսին ձգած
Արարատեան դաշտ քաղցրիկ կծպտի,
Բազմերանդ ծաղկամբք լսեջը զտրդարած
Կփայլի ջինջ զեղ Հայ օրիորդի,
Զի բնութիւնն նորա նազելի փեսայն
Ընդունած է դէմք զուարթազեղ մանկան:

Երկնից օրհնութիւն ի ցօղ և յանձրել
Կիջնայ բընութեան իբր օժիտ՝ պարդել.